

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatning af frugtplantager.

Fremsat den 11. marts 1958 af *finansministeren*.

§ 1.

§ 2, stk. 2, i lov nr. 189 af 11. juni 1954 om beskatning af frugtplantager udgår og erstattes med nyt:

Stk. 2. Tilsvarende fritagelse gælder for ejendomsskyld til kommunen. Såfremt sådan fritagelse måtte medføre, at der i en kommune sker en efter indenrigsministerens skøn væsentlig forrykkelse af grundlaget for den kommunale beskatning, skal inden-

rigsministeren være bemyndiget til at bestemme, at den ved den nævnte bestemmelse hjemlede fritagelse for ejendomsskyld ikke — eller kun delvis — skal gælde ejendomsskylden til vedkommende kommune.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1958.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ifølge lov nr. 189 af 11. juni 1954 om beskatning af frugtplantager skal der for ejendomme, hvortil der hører frugtplantage på 2 000 m² eller derover, efter begæring fra ejeren foretages en særskilt ansættelse af, hvor stor en del af vurderingssummen til ejendomsskyld der falder på beplantningen med frugttræer (lovens § 1). Hvor sådan særskilt ansættelse er foretaget, fritages ejendommen for ejendomsskyld til staten og til amtskommunen af den del af den afgiftspligtige forskelsværdi, der falder på beplantningen (lovens § 2, stk. 1). Efter lovens § 2, stk. 2, er kommunalbestyrelserne i by- og sognekommunerne bemyndiget til at tilstå ejendommen tilsvarende fritagelse for den almindelige kommunale ejendomsskyld.

Efter hvad der er blevet oplyst over for finansministeriet, har de fleste — men ikke alle — kommuner, hvori der findes frugtplantager, gjort brug af den nævnte adgang til at fritage for kommunal ejendomsskyld. Under henvisning hertil har landsforeningen „Dansk Frugtavl“ over for finansmini-

steriet peget på det for frugtavlens uheldige i, at der på denne måde er opstået uensartede beskatningsvilkår for erhvervets udøvere.

Ud fra almindelige samfundsmæssige synspunkter må det anses for ønskeligt, at der tilvejebringes så ligelige vilkår som muligt for frugtavlens her i landet, uanset i hvilken kommune erhvervet udøves. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i den ovennævnte lovs § 2, stk. 2, ændres således, at frugtplantager i alle kommuner automatisk skal være fritaget for den almindelige kommunale ejendomsskyld i samme omfang, som de er fritaget for ejendomsskyld til staten og amtskommunen.

Da det næppe helt vil kunne udelukkes, at en sådan generel fritagelsesregel i det enkelte tilfælde på afgørende måde vil kunne påvirke en kommunes økonomi, stilles der samtidig forslag om, at indenrigsministeren i så fald skal kunne bestemme, at frugtplantager i vedkommende kommune ikke — eller kun delvis — skal være fritaget for kommunal ejendomsskyld.